

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 12 af 13

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Einkamál – Áfrýjun – Skipti – Skiptaréttur –
Gjaldprotaskipti

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-3, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Afgrájan.

Í látrót: er ort:it vit bröfín A. um, at hann
ei vit um bendur eigandi heiss, er áttur var
talit eign B. og veitvittur landsbankans:
heissinn ógiltur. B. afgrájan er bankinn
deki. Skv. tdu B. eiganda heissinn er
vegan þess, at bankinn afgrájan deki
veitvittur ritvittötu dórninn at þvi, er
hann veitvittur deki heissinn: þessu
máli. Skv. VIII 44.

Alfríður:

Fóget: meitan að leita fjárnáms fara
frum skv. löftabsl. 915 vegna þess að
leit min hafi dæmi verið lögmæt.
Að fara leit. Alfríður og hvefjat þess
að fjárnámið verið: leit: 5 frá fara.
Skv. telur dæmi meit að verða vit
fui vegna þess að fóget: hafi
dæmi úrskurdat um Quissbiletur
til fjárnáms, en skýlka kann til
að telur fjárnámsmeit til meitfarta
að Alfrí til. Skv. VIII 247.

Almúsjan:

Stofudun : kv. setun dala; fengit löni
breytt sei : lag af þri set kann almúsjan
dala: Stof. VIII 117.

Alfheimur.

Síatkræf:
VIII 95.

: bestandi: sld. VI 473,

Afrásium.

Nova-lesfi, skod. VI 28g. VIII 91,

Afneimur.

Fjármánsgerð afneimur ásamt lömb, en
eftirvit kemur ekki langt fram úr því.
Lömbgerð formi úr annað eftirvit þar af
lástandi ekki gjaldlaust, langt fram 'hefur
þarís úr þá fjármánsgerð. Svöfnumur
þar lúntan fjármánsgerðarinnar þar et
officia úr úr frá h. Svöf. VI 190.

A frejjan.

Aagnir daindgerða vantar: kv. frávisum

Skv. V 295, 360, 420, 421, 422, 423,

424, 425, 426, 427, 428, 590.

Afriðjarn:

Málskostnaður: undirvætt: látnin
falla niður. Stefndur áfriðjarn elski og
þess vegna verður málskostnaður ák.
elski breytt honum: lag: br.

V 773.

A þingjens:

Máli frestat : br. vegna þróðu gagnáfangi
anda, er þungt: að leita viku. Glrd. V
846 -

Almúgungur:

Drahtur: br. rúflur. vitni, 8rd. V 160.

Almúgum.

Endursýptaka mals skv. l. 22. 1919 § 30, dómur,

skv. l. 694

Aquijana.

Fra vísunum ein þess ást. sjáist, Skrd. V 592.

Almúningur:

Frestur: l.

420, 421, 422,
423, 424, 425, 426, 427, 428, 491, 590, 591,
592, 593, 594, 595, 667, 709.
VII 459.

Almússun.

Nú stjöl í hv., með samf. gagnatila, flod. V.

473.

Ágústjón:

Þ málshættur mit hefningu skilja laundar
v. þess að afturböllum heft: verid hirt sta
Hrd. V-363,

Alfheimur.

Þ menning og heimvísun 1. ed. V 101,

Almúgum:

Þrenninga: Skod. V 114, 131, 133, 165, 205,
214, 285, 491, 555, 601,

Almúgum:

kröfur um labbum skatabóta komu dökki
fram: undirvætti, þar sem stefndur einungis
neitar bóta skyldu; talit at ást. þar, sem líka
kröfur sigi at byggjast á sí of seint fram
þommar. Af þessum ást. dökki til greina tekna.
Skrd. V 674.

Afnújjan.

Metalgöngu matar, sem elki er fömul.
atili: kavat: , áfnújjan. Talit bei mi lt aus
og ástöt. Gld. I 816.

bifn vatnsggjandi

Almúgjun.

Til stöðfestningar.

Talin á st. til. Svð. V 1, 3, 6, 8, 10, 13, 15,
18, 20, 30, 64, 714, 387, 681, 686, 690, 694,
770. VII → 343, 441. VIII 1. 64.

Leubamal; *frýjurn.

Seuf: til at leggja fram ný gögn í hr.

Skod. VI 105.

Afnáttun:

Máli frá vísat: br. en áfnáttun á mi, Glv. V
890, 912, 948,

Áfréttir:

Endursýptaka máls skv. ltr. 1919 § 20.
Skr. V 948,

Fyrir dóm ltr. brenst vegna misra
upplýsinga.

Einbrotal.

Sögn af lat atallega eftir uppkvæðning
hervæðdöms leita til annara niðurstöðu
er hann. Sv. V 884

Hö sögn leita til þess at verk er at störfesta
dönn leir lei at: sem ella hef: ort: at
breyta. Sv. VI 130.

Áfríjurn:

Dömsgerðin eldi: fagnir hendi, reynt um
frest til útvegum ferma og máli
frá vísat. Glod. V 820.

Almúgum.

Mál m.a. dæmt eftir gögnum, sem
þvíst komu fram: bestarétti: guld. VII
280.

Almússon:

Novaleysi, 4. útg. VII 206,

Almáttur:

Ægunda eignar, sem seld var á vout-
ungarvagnbóti, stíft vit áfr. uppl. án
þess nokkunar bráfa sé gert á handan
hvar um, enda meti hann skilji sé
letur meti. Málið vint: st samt vera
flutt munnleg. Glerd. VII 160.

Almúgum:

Heimvísunum berði krafist: áfrýjun-
arstefnu úr framsókn f. bestavétt: heldur
einungis: loka mállutnings þar. Svöfu
um heimvísun þvi mótumelt sem oft sverit
frá komiumi. Þetta talar új krafa og
mótumelin þvi talar til greina. Gærd.
VII 30

Almújum:

Sakaukaálmújumarstefna, dæmi um, "Srd."

V 555,

Alþingi.

Synjast um frest : kv. skv. mótunum
áfrýjanda vegna þess, að stjórnun hef-
laft nægja tíma til að komu gagnafr.
stafur at. Lrd. VII 437.

A freijum.

Í lú. brennu fram bröfa um, at nokkurn
bluta umstefudran kröfu vert: vissat frá
væðidönni segra ítlistunarskorts. Frávis-
unarbæfan kom ekki fram í heit: og
stefuden mótumeli benni sem of sevit
fram kominn, og er binn þessa of
þeinni ástætu ekki tekin til greina.
Slod. VII 450.

Afnjúgum.

Afnjúgum til statfestningar eðla: at ástat-
lausu, þar sem gagnatli heft: áfnjúgum
til löngtunar. Afnjúgandi þar dæmdu
málkostgætu. Slod. V 1017 VII 53h.

Eðla ástatlausu þar sem gagnatli hefur
heft nokkru viðleitni á að draga málið fyrir
stat áfnjúganda. Slod. VII 441.

Alfríður:

2 blsi separálmíggjat, móturstatá þeir öbreytt,
Skrd. V 473.

Alfríður.

Sköfur stefuds, sem ekki hefur gagn-
áfríjant, ekki tekur til dans skv. V

lgb.

Alþingi.

Alþingi er dómur og fjármámi sk. kon-
um. Í áfr. stefnu er berum orðum atains
brotist staðfestingar á dómurum, en
í öðrum fjárm. er brotist staðfestingar
brot: á dómur og fjármámi. Stefndu mátti
vera hjört, at fjármámi var einungis á-
fngjat til staðfestingar, og brott fjárm.
þessum gilla á stefnumámi þykki þer
með talan brott þess um staðfestingu
fjármámsins með dóm at því til.
áfr. VIII lq.

Almúgum.

Af hálfa begráða [heit:] Skrd. VII 388.
467. VIII 51

Afneigjum:

Skaki ort-5 vit kröfjum um at fella yfir
skat á hendur umboðsmanni í kerfi-
vegis þess at dömi hef: skaki verit á-
frítt at þvi best: og sýnist þó at-
taka þetta mat í afneigjum sínum. Umboðs-
manninum sýnist þvi sjálfur þurfa at
afneigja. Glod. VII 388.

Gjaldprotaskipti:

Töluörk valdesvita gagnv. stjórðunni.

4lv. V, 205.

Sjaldfrótagjafi:

Hál höfðat gegn skiftaváðanda og deunt
af sjödomi met samþ. skiftaváðanda út af
penningabréfum, í sambandi við annan
skuldavant. Hálit gegn prótali:nu talit
vél veitit fyrir sjödomi skv. l. 52. 1914/1.
Skv. II 6.

Gjaldprotaskifti.

A. og B. voru fullábyrgjir eiginum fjárum. Þeir voru heimilispartir í Slauðmannahöfn og þar var aðalbofsstofa fjárnans. Þeirni þeirra var að eigin þeirra tilheyrandi venslunum þeirra bei á landi, þar sem fjármót einnig var skrifað, vönnu tekna til skifta bei, slaki tekna til greiðu af skiftavæðanda, með því að talið var að bei um þeirra bei að skifta: Slauðmannah. Glv. vandi: þess slaki en statfest: úrsk. þar sem atilar höfðu sita beiðst gjaldprotaskifta: Slauðmannah. og skiftavættun þar hafð: eftir áfrýjun úrsk. bei beiðst þess, að eiginum

gröna tekur til subsidíu skipta heil
á landi við skiptin: Staupm. Getta talað
öskunin man lesta á frj. uninni. Sld. IV 767.

Skiftanættur.

Tjórn bus af þeir at eignir þess eru
ekki allar skrifastar upp. Slud. V 801.

Skilt:

Skiftanítandi setur sígi þjáruverandi erfingjum
svaramann þjáru erfleitslu vottar staðfesta
vottort síu. atþíunng, 197. I 197.

Skifti.

Skiftavítandi skipar P. Þjórnvaldsmanum S.
sem var fjárvátun en matli abbi við skiftin
og afhent: P. auðluta S. Áofunum þann abbi
til skila, og en skiftavítandi dæmdu af þess
af bröfu um að greiða hann, þar að heim-
ild haf: verið til þjórnvaldsmanum skipar-
arinnar og eingi ást. til að fara eftir o. br.
g. n. s. 1825. Xrd. I 1825,

Gjaldþrotaskiltið

Til skilttafundar, þar sem áberindan átti að
taka um samskipti á boti: : einnir þeir
var einn freimur bestgjötandur boti.
Þetta talin ófullnægjandi fundarbotum.
Skil. II 349.

Skift:-

Skilafellur: hlutafélagi ljúkur skiftum
þess 1. júní eftir að hún hafði greitt
allan bröf, en frá höfðu komið
1. júní, en bröfuleisni þess var á
enda 19. maí s.á. Með því að allan bröf,
sem vitat var um, voru þannig sam-
þykktar og greiddar að fullu, telur h.
Skilafellurum hafa verið heimilt
að taka skiftum þess: stað, an til-
lits til 37. eða 43. av. skiftab. og án
þess að taka þess hvort ~~þess~~ lög leit

Skiltavéttun:

Þ d. 30. 1928 g 4 er talin felast síi dmi-
reafa, að um stofnum og vernd eignavéttar og
eigna halta gfi- bátum minni en 5 smilake
skuli fara eftir reafum um um lausa fé. Ebbi
talit, að þetta breytt:st þó að þessu bátum
sér að lögunum agði in skvæðningan skýldir.
Gvrd. VII 23b.